

L'abat Soler demana diàleg "sense que ningú no en surti humiliat"

Dill, 16/10/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) La recepta que ofereix l'Església és diàleg, diàleg i diàleg, i "potser algú que convidi **Puigdemont** i **Rajoy** a un sopar". És la resposta que ha donat l'abat **Josep Maria Soler** a les reiterades preguntes sobre la situació política actual dels assistents al dinar col·loqui de [Barcelona Tribuna](#): "Encara som a temps a seure i parlar". Una idea que al final ha completat remarcant que "hem de sortir de la situació on estem sense que ningú no en surti humiliat".

L'abat Soler ha participat aquest dilluns al migdia en un col·loqui on ha defensat l'aportació de la vida monàstica al món actual i en el pràcticament totes les preguntes s'ha centrat en el conflicte institucional. Soler ha estat acompanyat del cardenal **Joan Josep Omella**. Amb la seva presència l'arquebisbe ha visualitzat la unitat del missatge de l'Església en aquest moment polític: diàleg.

L'abat ha donat suport a les notes dels [bisbes catalans](#) i de la [Conferència Episcopal Espanyola](#), que equilibren "el respecte a la legalitat i als drets dels pobles". I ha recordat que la [nota conjunta](#) dels abats i les abadesses de fa pocs dies incideix en el mateix sentit.

El Govern de la Generalitat ha estat representat a la sessió pel conseller **Santi Vila**.

Rebaixar la tensió

"Jo no he mediat amb ningú", ha reconegut l'abat davant les preguntes que incisivament li traslladava el periodista **Enric Sierra** de [La Vanguardia](#). I ha desmentit que ell i l'arquebisbe Omella tinguin alguna petició en aquest sentit. Però ha remarcat que "els monestirs són espais per establir ponts, i en la mesura del possible ho facilitem". "Cal buscar tots els camins que ho puguin afavorir" i "que facin baixar la tensió".

En aquesta línia, Soler ha [recordat](#) que des del Vaticà *L'Osservatore Romano* s'ha fet ressò aquests dies de la situació de Catalunya demanant sempre diàleg. Resumint, potser l'Església no està exercint de mediatra perquè "no pots estirar per l'orella a parlar", però això no vol dir que no estigui fent feina i en sintonia entre l'episcopat de Barcelona i de Madrid.

L'abat no ha volgut criticar la [carta](#) dels 400 capellans a favor del referèndum perquè "tenen dret a manifestar-se" i perquè el que van fer és "demanar el referèndum que demana el 80% de la població de Catalunya". Segons Soler, això no es contradiu amb que "l'Església es mantingui com un lloc obert a tothom".

En la bateria de preguntes sobre el [moment actual](#), l'abat Soler també ha afirmat que "no es pot dir que la societat catalana està dividida o fracturada".

Integració

El president de la Fundació La Caixa, **Jaume Giró**, ha presentat l'abat Soler com "hereu de la tradició montserratina". "La Mare de Déu de Montserrat ha contribuït a la integració dels catalans d'orígens diversos tant o més que el futbol" perquè és "una síntesi de la religiositat mariana i el tarannà integrador català", ha remarcat.

Giró ha fet un repàs de l'aportació de Montserrat a la història del país, quan "El Virolai era com un himne subterrani". Avui, "malgrat una societat catalana cada vegada més laica", Montserrat continua oferint "acolliment i diàleg des de la tradició monacal". "Montserrat és una plaça que acull creients i no creients" i que ajuda a superar "l'embat del món contemporani que tendeix a deixar a les persones a la intempèrie".

Monestirs, espais de restauració interior

La presentació de Giró ha estat en sintonia la conferència inicial de l'abat en la que ha defensat que "els monestirs d'Europa no són uns paràsits que no aporten res a la societat". Soler els ha descrit com a "espais en els quals es fa un treball artesanal de restauració interior de les persones que hi viuen i on s'ofereix aquesta experiència a tothom qui en vulgui participar independentment de les seves creences".

També ha remarcat que "el que interessa al bé de l'ésser humà i al dels pobles no és estrany a l'Església i, per tant, no ho és als monjos". I que en una "societat occidental amenaçada per l'individualisme, la comunitat de monjos està cridada a ser un signe de com és possible realitzar la fraternitat i la solidaritat". Una vida monàstica que pot oferir respostes "a la pregunta pel sentit de l'existència" a través de la seva fidelitat i espiritualitat.

Això és possible perquè avui "els monestirs constituïm unes comunitats d'uns homes i d'unes dones que no volen tancar-se en un món del passat sinó obrir-se a allò més vàlid de la cultura actual".